Ой, горе! Вразили мене на смерть!

Горила Суїні розставив коліна,
Руки впустив, регоче без тями.
Зебра на вулицях роздулась —
Стали з пасмуг жирафині плями.

Кола місяця штормового
На захід плинуть, аж до Ла-Плати.
Смерть і Ворон ширяють вгорі,
А Суїні вартує ворота рогаті.

В імлі Оріон із Псом,
Принишкли морів пустині;
Дама в іспанськім плащі,
Моститься на коліна до Суїні,

Падає, скатертину тягне,
Перекинула чашку з кавою;
На підлозі сіда зручніш,
Позіхає, панчоху підтягує;

Кавою облитий, сахнувсь
Аж на підвіконня, та змовчав;
Гарсон несе бананів, цитрин,
Фіг та з теплиці овочів;

Двоногий мовчун окавлений
Міркує, як би-то збігти;
Рахіль, вроджена Рабінович,
До грон простягає кігті;

Вона і дама в іспанському
Чи не змовились проти нього;
Тож він відхиляє гамбіт —
Очей не зведе, така знемога;

Виходить та й загляда у вікно,
Посміхається Суїні їм,
посмішку золоту
Обрамляють пишно гліцинії;

Хазяйка з кимось, не видно з ким,
У прочинені двері базікає,
А солов'ї* за Серцем Святим,
Заливаються за базилікою,

Як заливалися в кривавім гаю,
Глушачи зойк Агамемнона
Й цвіркаючи рідким
На саван, і так осквернений.

Переклад О. Мокровольського

Соловей — повія (сленґ)